

Jostun txiki ausarta

Bazen behin, Joanet izeneko jostun txiki bat. Txikia zen, bai, baina oso azkarra! Egunero, goizetik gauera arte, arropak josten zituen bere tailer txikian. Tap-tap! Tap-tap! Bere orratza joan zen, beti azkar.

Egun eder batean, Joanetek tostada bat egin zuen marrubi marmeladarekin. Mmm! Zein goxoa! Mahaian utzi zuen esnea hartzeko. Baina itzuli zenean… ai ene! Zazpi euli handi eta astun jaten ari ziren festa batean baleude bezala.

“Aaaah, ezin da hori izan!” oihu egin zuen Joanetek.

Eta kolpeka! Sukaldeko zapi batekin, denak batera hil zituen!

Joanet begira geratu zitzaien: bat, bi, hiru… zazpi!

“Zazpi aldi berean!” esan zuen irribarre zabal batekin. «Hori jakin behar duzun zerbait da!»

Oihal zati bat hartu, orratza eta haria atera, eta letra lodiz brodatu zuen: «ZAZPI BATERA». Gero, gerriko baten antzera lotu zuen, sabelean argi ikusten zena. Eta esan zuen:

«Joanet Ausarta mundua ikustera doa!»

Eta txip-txap, txip-txap, motxila bizkarrean eta gerrikoa distiratsu zuela, bere abenturari ekin zion.

Basoan zehar ibili zen, zuhaitz altuen eta txori kantarien artean. Eta bat-batean... DAN! DAN! Lurra dardarka hasi zen apur bat. Erraldoi bat zen! Dorre bat bezain altua zen erraldoi bat, eskailera bat bezain luzea zen bizarra zuena.

Erraldoiak Joanet ikusi eta bere gerrikoa irakurri zuen:

«ZAZPI BATERA? Bah!» Ez dut sinesten! Txikiegia zara!

Baina Joanet ez zen beldurtu. Zutitu, gerrikoa pixka bat egokitu eta esan zuen:

“Ez pentsa tamaina dena dela. Ikusi nahi al duzu zertarako gai naizen?”

Erraldoiak, jakin-minez, erronka onartu zuen.

“Ongi da, egin ditzagun probak! Indartsuena denak irabazten du!”

Lehenengo proba hau izan zen: harri batetik ura ateratzea.

Erraldoiak kalabaza baten tamainako harri bat hartu eta indar guztiarekin estutu zuen... mmmphh! grrr! Baina ezer ez.

Joanetek, motxilan gazta bigun bat zeramanak, hartu eta gogor estutu zuen... xxt! Eta likido zuri baten jario bat atera zen!

“Zatoz!” esan zuen erraldoiak. “Harri honek zukua dauka!”

“Ikusten duzu...” esan zuen Joanetek, irribarre bihurri batekin.

Bigarren proba: harri bat urrutira botatzea.

Erraldoiak harri erraldoi bat hartu eta hainbeste indarrez bota zuen, non mendien atzean desagertu zen.

“Ea garaitzen nauzun, txikitxo!” oihu egin zuen erraldoiak.

Baina Joanetek beste zerbait atera zuen poltsatik: txori txiki bat! Eta, kontu handiz, hegan utzi zuen. Txoria igo, buelta eman eta urrun hegan egin zuen —harkaitza baino urrunago!

—Zer jaurtiketa! —esan zuen erraldoiak, begiak zabal-zabalik zituela.

—Hegan egiten duzunean, hegan egiten duzu —esan zuen Joanetek, munduko gauzarik naturalena balitz bezala.

Erraldoiak, gero eta harrituago, esan zuen:

—Ongi da, zatoz nire zulora eta lo egin hemen gaur gauean. Mutil interesgarria zara.

Baina, tamalez, Joanet ez zen gehiegi fidatzen harekin. Gau hartan, oheratzeko ordua zenean, jostun txikiak ohea harriz bete zuen eta gortina baten atzean ezkutatu zen.

Gauerdian, erraldoia puntetan jarri zen, makila erraldoi bat hartu zuen, eta PUM! Makilarekin ohea jo zuen indar izugarriz.

—Horixe gertatzen zaizu hain azkarra izateagatik! —murmuratu zuen erraldoiak.

Baina hurrengo egunean… tok-tok! Joanet gortinaren atzetik atera zen, margarita bat bezain fresko!

—Egun on! Errege bat bezala lo egin dut!—esan zuen antzerkizko aharrausi batekin.

Erraldoia azukrea bezain zuri jarri zen.

—Mutil txiki hau… haustezina da!

Eta mendira igo zen korrika, beldurtuta eta izerditan, oihuka:

—Lagundu iezadazu! Mutil txiki honek edozer egin dezake!

Inguruko herriek erraldoiak ihes egin zuela jakin zutenean, denek txalotu zuten Joanet.

—Heroi bat zara!

—Eskerrik asko, jostun txiki ausarta!

—Gora Joanet!

Festa bat egin zioten musikarekin, tarta eta puxikekin, eta sorbaldan eraman zuten.

Joanetek, poz-pozik, esan zuen:

—Bakean josi nahi nuen… baina abenturak ere dibertigarriak dira!

Eta horrela, trapu batekin zazpi euli hiltzen hasi zen jostun txikia heroi maite bihurtu zen.

Eta gaur egun ere, herri horretatik pasatzen bazara, honela dioen kartel bat ikus dezakezu:

—Ongi etorri jostun ausartaren herrira!

Eta arretaz entzuten baduzu… josteko orratz baten soinua ere entzun dezakezu:

“Klik-klik! Klik-klik!”